

משפחת אלוש-לישנסקי

הוסטל הפציבה

הבית. שכונת הפרחים

■ משתתפים: ניצן (29) ושגיא (32).

■ **הבית:** מבנה טרומי, אחד משישה מבנים דומים שנטועים ב"שכונת הפרחים" הטובלת בירק בין שבילי בטון אדמדם. חזיתו מצופה קרמיקה ירוקה, גגו אדום וצלו של הגלבוץ מוטל עליו מדרום. זה הוסטל הפציבה. ■ **הוסטל הפציבה:** הוסטל הראשון בארץ לבוגרים עם תסמונת דאון, הוקם על ידי ארגון "בית אקשטיין", נפתח ב-2009, מיועד לבני 21 ומעלה (כרע מאכלס 13 דיירים), ממוקם בקיבוץ הפציבה שבין עמק יזרעאל לעמק בית שאן ומנוהל על ידי שולי שצ'ופקביץ. כל דייר אחראי על ניקיון וכביסה, בכל בית מטבח קטן, אבל את הארוחות מכינה לכולם אוולין תורג'מן, אם הבית, במטבח המשותף. מבין כל הדיירים, רק ניצן ושגיא נשואים.

הריהוט. עפולה

■ **נכנסים:** מעבר לדלת, סלון מטבחון, בחדר השני מיטה זוגית ופינת מחשב. ניצן ושגיא גולשים ביחד ושולחים מיילים לחברים משותפים ("יש לנו וואלה"). בסלון שתי ספות בורדרו, שולחן נמוך וטלוויזיה ("אבא של שגיא קנה לנו בעפולה, אבל אנחנו בחרנו"), במטבח מקרר קטן שהוגבה למען הנוחות על רגליים דקות. לפני הפציבה גרו בקיבוץ חוקוק, אבל אחרי שהקיבוץ הופרט והפך ליישוב קהילתי, נדרו לביתם הנוכחי. מרוצים מהמפנה. ■ **מימון:** הביטוח הלאומי, ארגון בית אקשטיין ומשרד הרווחה. אל השולחן מוגשת "עוגת עלית

בטעם וניל עם גניעות שוקולד". שגיא פורס לאורחים.

■ **פרנסות ועיסוקים:** ניצן עובדת בקניונית הקיבוץ ("פה קרוב, שתי דקות") כמסדרת מוצרים במדפים. מתחילה ב-7 וחצי, מסיימת ב-11, עובדת 5 ימים בשבוע, משתכרת 150 שקל בחודש. "אבסורדי", אומר שגיא, "לבחורה כמו ניצן מגיע יותר".

■ **שגיא:** עובד בדיר הכבשים של "תלמים תעסוקה", חווה חקלאית אורגנית בקיבוץ מגידו, במסגרת מע"ש - מרכז עבודה שיקומי. עובד 5 ימים בשבוע (8 עד 2) תמורת 100 שקל בחודש ("זה מאוד לא בסדר"), עוסק בניקוי הדיר ובטיפול בכבשים ("דואגים שכבשים מסוימות ייכנסו להריון, עוזרים להמליט, מאכילים"), יש כבשה אחת, טליה, שמוזהה אותו ("היא באה כשאני קורא לה").

לעבודה נוסע עם 11 חברים שמתפזרים לאורך ציר התנועה ("נדב עובד במוסך בבית השיטה, גרית במטבח של קיבוץ יזרעאל"), ויום העבודה שלו נפתח תמיד בשיחה של גילה, הסגנית של איציק חממה המנהל. שגיא: "אמרתי לה שיש בעיה עם המשכורת והיא אומרת שזו לא משכורת, זו מחווה של רצון טוב ושנגיד תודה". שגיא לא מודאג. "מחפשים לי עבודה במשרד החקלאות", אומר, "שתתאים לעובד עם צרכים מיוחדים".

■ **צרכים מיוחדים:** "יש לנו קשיים", ניצן, "קוראים לזה בגדול תסמונת דאון". מתארת את סימני ההיכר: "למשל, קו חוצה באמצע הכף יד, אבל לי אין, ויש גם

לפעמים עיניים מלוכסנות ואנשים נמוכים". שגיא: "יש אנשים שלא מקבלים אותנו בחברה הישראלית. הרבה בארץ משאירים את הילדים שלהם בבית החולים. מה קרה?" ניצן: "נוטשים".

■ **קורות שגיא:** יליד 78, קיבוץ חוקוק, אמצעי בין אח ואחות ("רגילים"), אמו ריקי נפטרה לפני 3 שנים בגיל 54, מסרטן.

היתה מזכירה בבית ספר נופי ארבל שבקיבוץ גינוסר, אשה אהובה על כל הילדים ("יש חוברת שהם עשו עליה", שגיא). אביו, יגאל, עובד כמרכז ענף הנוי בקיבוץ, בן קיבוץ גבעת חיים מאוחד, נכדו של הרב הראשי לשעבר של יהודי אלג'יריה. עד כיתה ד' למד בקיבוץ ומאז נרד בין מוסדות החינוך המיוחד

בצפון. התחיל במרכז אבא חושי בחיפה, המשיך בבית ספר רננים בקרית שמונה ("היה לי נהג צמוד, יעקב שניידר מראש פינה, שהיה כמו אבא שני שלי"), בכיתה ט' עבר לבית ספר גולני בבית שאן ("נסעתי עם נסים ברד מטבריה"), למד שם לדבריו בעיקר "עזרה לזולת" ויצא לירושלים

"לפרויקט טיפול בוקנים", בבית החולים הרצוג שבגבעת שאול. אחרי שנתיים חזר לחוקוק, עבד במטבח ובמפעל הפלסטיק ("אחראי על חומרי גלם והחלפתי אנשים בארוחות צהריים") והגיע לפציבה עם ניצן ("לשכונת הפרחים היפה שלנו"). את ניצן הכיר מילדות.

■ **קורות ניצן:** יליד 81, מושב אלמגור שמצפון לכנרת. אמה היא יועצת חינוכית בגמלאות, לילית הארץ, אלמנת מלחמת יום כיפור שנישאה בשנית. אביה חקלאי, מגדל מנגו, נכדו של יוסף

לישנסקי, איש ניל"י ("נצח ישראל לא ישקר", שגיא). בכיתה א' למדה בבית ספר רגיל (רליות במושב רמות), בהמשך נסעה עם ההורים לארצות הברית ("אחרי שאמא כתבה עלי ספר, 'פריחת הניצן'"), בכיתות ו'-ח' למדה בבית ספר גולני בבית שאן ("מתחת לשגיא"), המשיכה ב"כנף" (הדמוקרטי

הפתוח) במושב אליעד ועברה ל"פרויקט הוקנים" בירושלים, שם סיעה לקשישים סיעודיים בבית רחלין ("היה לי המון סבלנות והיה לי קשה לשמוע שחלק מהם

נפטרו"). אחרי שנתיים הצטרפה לשגיא בחוקוק. "היה לנו הסכם", שגיא, "אחרי שהיא גומרת עם ירושלים, היא באה אלי לדירה המשותפת".

■ **הפגישה:** את הפעם הראשונה רק הוא זוכר, כי ניצן היתה בת שנה (ההורים שלה באו לבקר בחוקוק), אבל חברים של ממש נהיו רק בבר מצווה שלו ("שירה השכנה שלנו עשתה קומבינה שניצן תבוא כאורחת ומאז עפו ניצוצות", שגיא). שנתיים מאוחר יותר הגיעה "הנשיקה הראשונה". זה היה ב"אוהל" שלשפת הכנרת, שם שהו כחניכי פרויקט פר"ח. 9 שנים היו חברים, הלכו לסרטים בבית גבריאל ("אהבנו את פורסט גאמפ" ו"בילי אליוט"), ישבו על פרוזן יוגורט בטבריה ("בגלידה האמריקאית") והתחתנו. אבל קודם היתה הצעת הנישואים.

הנוף. גלבוע

■ **הצעת נישואים:** "התהיי לי לאשה ותעשי אותי המאושר באדם?" שאל שגיא ונענה בחיוב. קודם עשה חזרות בבית קרובים (משפחת סיבוני), כולל כריעת ברך ("התאמנתי ביבש על אשתו של נסים והיא אמרה לי - אתה מוכן, אני הייתי מתחנת איתך"). ניצן גרה אז אצל הוריה באלמגור, לשגיא היתה דירת רווקים בקיבוץ ("התהוללתי עם מתנדבות משוודיה, אבל הפסקתי").

■ **החתונה:** 2002, חוקוק, אזרחית ("יש כאלה שאומרים שאנחנו לא ברי חיתון, אתה מכיר את המדינה הזאת", שגיא). ניצן היתה בשמלת כלה "אוף ווייט", שגיא בחליפה מרמת גן, שיר החופה היה "הרי את מקודשת לי" של שלומי שבת ושיר הסלואו מתוך "הזכות לאהוב" ("טלנובלה עם נטליה אוריירו").

■ **חיי נישואים:** "זוגיות מעולה", שגיא, "לפעמים רבים, צריך פלפל בחיים". ניצן: "הכל מאהבה". ■ **ילדים:** "אני אוהב, אבל זה

קשה", שגיא, "בחור עם תסמונת דאון לא יכול להביא ילדים. אני בעצמי כמו ילד וניצן היא כמו הילדה שלי". ניצן: "למה אני צריכה ילד, יש לי אותו".

■ **סדר יום:** שגיא משכים ב-6, ניצן חצי שעה אחריו. הוא שותה תה במועדון (1 וחצי סוכר), אוכל לחם עם פסטרמה ויוצא להסעה. היא מגיעה אחריו, מוצאת את כוס התה שהכין לה ("אותו סוכר") ופונה לקניונית. ב-9 תערוך הפסקה ותאכל לחמנייה עם מרגרינה "מוזלה" בטעם חמאה ("זה מה שאני אוהבת"). צהריים: שגיא אוכל בחדר האוכל במגידו ("בשר, פחמימה וירק"). האוכל שם לדבריו בסדר. חולם על סטייק אנטרקוט, 500 גרם, כמו שאכל פעם במסעדת "צל תמר". ניצן אוהבת את האוכל של אוולין ("היא שפית"). שגיא מסכים. ב-2 וחצי ישוב הביתה, ניצן מחכה לו ועד 4 וחצי הם נחים ("אני טוטל לוס", שגיא). אחר כך מתלבשים ויוצאים לחוגים. שגיא רוכב על סוס בחווה בקיבוץ, ניצן מטפלת בחיות בפנית החי, ב-7 ארוחת ערב במועדון ("קלה") עם השכנים.

■ **השכנים:** "אין סכסוכים", שגיא, "אולי קצת מריבות". ■ **טלוויזיה:** "כמעט מלאכים", סדרה בספרדית בערוץ הילדים, ושירורים חוזרים של "שמשי". לא רואים "האח הגדול", צפו ב"מאסטר שף" ("אהבנו את מיכל אנסקי וחיים כהן"). ב-11 הולכים לישון.

■ **חלומות:** "אני חולם על אמא", שגיא. רוצה לדבריו להיות זמר ("פופ ומזרחי"). ניצן: "אני רוצה להיות רקדנית בטן כדי לרדת במשקל".

■ **נטל הבית:** שגיא שוטף, ניצן - אבק וטיאטוא. לקניות יוצאים עם ההורים. יש להם חשבון בנק בטבריה, לאבא של שגיא יש זכות חתימה והוא גם שומר להם על כרטיס האשראי.

■ **יחס הסביבה:** "היום מקבלים אותנו", שגיא. "פעם, בתל אביב, ניסו לרמות אותי בעודף כשקניתי פחית קולה ולא הצליחו".

■ **אלוהים:** "שאלה קשה", ניצן, "אין לי כל כך תשובה". שגיא: "אני מאמין שיש אבא רחמי לכולם".

■ **האושר (בפולס מ-1 עד 10):** 10. שניהם.